

Underbilag.

Toftlund, den 10. Oktober 1923.

Til Landbrugsministeriet.

Undertegnede tillader sig at bede det høje Ministerium om Anciennetetsforøgelse.

Under tysk Styre havde de politiske Forhold hindret mig i at søge Beskæftigelse som Tjenestemand i min danske Hjemstavn, men ved Genforeningen faldt disse Vanskeligheder bort, og jeg tog derfor taknemmelig og uden Betingelser imod den tilbudte Stilling som Amtslandmaaler af 2den Grad i Toftlund. Imidlertid viste det sig, at jeg blev daarligst stillet af de fra tysk Tjeneste overtagne Amtslandmaalere. Holm, Carstensen og Andresen blev Amtslandmaalere af 1ste Grad, og ingen af dem havde opnaaet at blive Assistent i tysk Tjeneste, medens jeg beklædte denne Stilling med Anciennetet fra 1. April 1907. Rigtignok havde jeg opnaaet denne Stilling ved efter 6 Aars Statstjeneste at gaa over til Kommunen, og jeg fik saaledes ikke Lejlighed til at aflægge den Eksamen, Staten forlangte af Assisterterne, men ikke desto mindre var Kommunens „Vermessungs-assistent“ i enhver Henseende ligestillet med „Katasterassistenten“. Amtslandmaalere af 1ste Grad vilde normalt i Dag endnu ikke have haft 1ste Alderstillæg som „Katasterassistent“, medens jeg havde oppebaaret alle Alderstillæg i tilsvarende Stilling.

Amtslandmaaler Christensen i Sønderborg faar alle Alderstillæg som Amtslandmaaler af 2den Grad siden 1920, og Amtslandmaaler Schwarz i Toftlund, der er 6 Aar yngre end jeg i tysk Tjeneste, fik 1ste Alderstillæg som Amtslandmaaler af 2den Grad 2 Maaneder førend jeg.

Jeg har saaledes overfor Kollegerne lidt et meget stort pekuniært Tab, og jeg kan ikke frigøre mig for den pinlige Tanke, at jeg er kommet til at halte bagefter, hvor jeg før var i Spidsen. Men jeg har ogsaa stadig været overbevist om, at det vilde lykkes mig at vinde mine overordnedes Tilfredshed i den Grad, at jeg ikke forgæves vilde kunne fremsætte Ønsket om Forbedring, naar der var gaaet et Par Aar; og den Velvillie, jeg stadig har faaet Beviser for, giver mig nu Mod til at komme med dette Ønske.

Ogsaa de særlige Forhold, under hvilke jeg arbejder, gør, at jeg trænger til Indtægtsforøgelse, idet jeg næsten stadig er paa Tjenesterejse og anvist paa Hotelophold. I mange Tilfælde er det umuligt at leve for de Dag- og Natpenge, der tilkommer mig som Amtslandmaaler af 2den Grad. Ved Rejser i nærmere Omegn af min Bopæl kunde jeg bøde herpaa ved at tage Mad med fra Hjemmet. Men det lader sig sjældent gøre, fordi jeg ofte er borte hele Uger og næsten udelukkende rejser i andre Amtslandinspektørdistrikter. Og min stadige Fraværelse nødvendiggør, at jeg maa holde fremmed Hjælp i Hjemmet, saa ogsaa der kræver Forholdene et pekuniært Offer, som jeg ikke kan overkomme.

Da det normerede Antal Pladser for Amtslandmaalere af 1ste Grad er optaget, tør jeg ikke bede om at blive ligestillet med disse, men jeg tør haabe, at det høje Ministerium under Hensyn til min lange Assistenttid i tysk Tjeneste og til mine særlige Forhold vil bevilge 2 Alderstillæg, saaledes at jeg faar alle 3 Alderstillæg som Amtslandmaaler af 2den Grad.

Samtidig vilde jeg gerne bede om Fastsættelse af forøget pensionsbærende Tjenestetid, saaledes at den i nogen Grad svarer til Kollegernes i Haderslev og Aabenraa, idet jeg i 1920 gav Afkald paa — Militærtjenesten iberegnet — 19 pensionsbærende Tjenesteaar.

Underdanigst

Chr. Jensen.